

عنوان مقاله:

اثر بخشی مدل تلفیقی رویکرد هیجان مدار و مدل گاتمن بر خودتنظیمی عاطفی و خودشناسی انسجامی در زوجین با روابط آشفته زناشویی

محل انتشار:

مجله روانشناسی اجتماعی، دوره 9، شماره 0 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

غلامرضا ثناگوی محرر - استادیار، گروه روانشناسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

المیرا خلیل زاده کلاگر - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

آرام پزشکی آلمانی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران

محمد رضا باقری - کارشناس ارشد روانشناسی شخصیت، گروه روانشناسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی مدل تلفیقی رویکرد هیجان مدار و مدل گاتمن بر خودتنظیمی عاطفی و خودشناسی انسجامی در زوجین با روابط زناشویی آشفته انجام شد. این مطالعه نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه پژوهش زوجین با روابط زناشویی آشفته مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر تهران در سال ۱۳۹۸ بودند. نمونه پژوهش ۳۰ زوج بودند که با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و با روش تصادفی در دو گروه مساوی جایگزین شدند. گروه آزمایش ۱۰ جلسه ۹۰ دقیقه ای مداخله گروهی مدل تلفیقی رویکرد هیجان مدار و مدل گاتمن دریافت کرد و گروه کنترل در لیست انتظار برای آموزش قرار گرفت. ابزارهای پژوهش پرسشنامه های راهبردهای خودتنظیمی عاطفی (لارسن و پریمیک، ۲۰۰۸) و خودشناسی انسجامی (قربانی و همکاران، ۲۰۰۳) بودند. برای تحلیل داده ها از روش تحلیل کوواریانس چندمتغیری و نرم افزار SPSS-۲۲ استفاده شد. یافته ها نشان داد که گروه ها از نظر هر دو متغیر خودتنظیمی عاطفی و خودشناسی انسجامی تفاوت معناداری داشتند ($P < 0.05$). به عبارت دیگر، مداخله گروهی مدل تلفیقی رویکرد هیجان مدار و مدل گاتمن باعث افزایش خودتنظیمی عاطفی ($F = 3.49/3.1, P < 0.01$) و خودشناسی انسجامی ($F = 3.35/5.4, P < 0.01$) در زوجین با روابط زناشویی آشفته شد. بنابراین، مدل تلفیقی رویکرد هیجان مدار و مدل گاتمن روشی موثر برای بهبود ویژگی های زوجین با روابط زناشویی آشفته به ویژه افزایش خودتنظیمی عاطفی و خودشناسی انسجامی است. به عبارت دیگر، مداخله گروهی مدل تلفیقی رویکرد هیجان مدار و مدل گاتمن باعث افزایش خودتنظیمی عاطفی ($F = 3.49/3.1, P < 0.01$) و خودشناسی انسجامی ($F = 3.35/5.4, P < 0.01$) در زوجین با روابط زناشویی آشفته شد. بنابراین، مدل تلفیقی رویکرد هیجان مدار و مدل گاتمن روشی موثر برای بهبود ویژگی های زوجین با روابط زناشویی آشفته به ویژه افزایش خودتنظیمی عاطفی و خودشناسی انسجامی است.

کلمات کلیدی:

رویکرد هیجان مدار، مدل گاتمن، خودتنظیمی عاطفی، خودشناسی انسجامی، روابط زناشویی آشفته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1364871>

